

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"ם 6999/12

לפני : כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג

המערערים : 1. יו"ר הרשות לניירות ערך
2. רשות לניירות ערך

נגד

המשיבה : מנועי בית שמש אחזקות (1997) בע"מ

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים
בתל אביב מיום 8.8.12 בעת"מ 30045-02-12 שניתן על-ידי
השופטת ר' רונן

תאריך הישיבה : ד' בכסלו התשע"ד (7.11.13)

בשם המערערים : עו"ד ליאב וינבאום

בשם המשיב : עו"ד רנאטו יאראק ; עו"ד ענת ליסאואר

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

המערערים הטילו על המשיבה עיצום כספי בגין הפרה של חובת הדיווח לפי סעיף 36 לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 ותקנה 30(ב) לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים), תש"ל-1970. ההפרה שנטענה היא אי דיווח על מינויו של פלוני כדירקטור חיצוני במשיבה, חרף העובדה שלמעשה לא היה תוקף, שכן המינוי נעשה על-ידי הדירקטוריון ולא כנחוזן על-ידי האסיפה הכללית.

בית המשפט קמא סבר, כי לפי נוסח החוק במועד הרלבנטי לא היתה הפרה, שכן לשיטתו לא היתה חובת דיווח, כי על מינוי חסר תוקף אין מקום לדווח; על כן אין לראות את המשיבה כמי שלא דיווחה. ועוד, בית המשפט הקיש מן המשפט הפלילי לפרשנות האכיפה המינהלית, ולשיטתו לפי הפרשנות המקובלת בפלילים לא היה מקום בנסיבות להטיל עיצום על המשיבה.

לשיטת המערערים, קמה למשיבה חובת הדיווח; אין לפרש באופן מצמצם את הוראת הדין שמכוחה הוטל העיצום – סעיף 3 לתוספת החמישית לחוק ניירות ערך, ואין מקום להשוות לעניין זה בין ההליך הפלילי למינהלי. לעניין חובת הדיווח, לדעת המערערים אירוע שלדעתה של המשיבה עצמה התרחש בפועל, אף אם לימים הוכרר שהיה חסר תוקף משפטי. יש לדווח עליו בגדרי גילוי נאות; סעיף 3 לתוספת החמישית בנוסחו לעת הרלבנטית, שלפיו הפרה כוללת אף אי דיווח בהתאם להוראות סעיף 36 לחוק, אין לפרשו כמוציא מתחולתו דיווח שגוי, ועסקינן בעצם חובת הדיווח. פרשנות מצמצמת, המסייגת את הסעיף להעדר דיווח בלבד, אין די בה, לדעת המערערים, להגנת ציבור המשקיעים; וההליך המינהלי לעניין עיצום כספי כל עניינו ייחודיות המסלול האכיפתי הזה, בשונה מן ההליך הפלילי (וראו פסק דינו של השופט סולברג בעת"מ (י-ם) 1092/09 ברן נ' רשות ניירות ערך (2009)).

ציינו באוזני הצדדים כי נימוקי הערעור נראים לנו עקרונית, ועם זאת הצענו בנסיבות כי נסתפק בקביעה זו ובביטול האמור בפסק הדין קמא בהקשר זה, אך הרשות תוותר על העיצום הכספי הקונקרטי. ההצעה נתקבלה על דעת הצדדים.

נשוב ונציין, כי האידאולוגיה של עולם ניירות הערך כוללת גילוי נאות ומלא. גילוי זה צריך לכלול כל אירוע שאולי עשויה להיות לו רלבנטיות להתייחסותו של ציבור משקיעים, וגם אם יתברר בדיעבד כשגוי, אין לפטור מחובת גילוי מעיקרא. על כן הפרשנות אינה יכולה להיות מצמצמת, ויש לקרוא את הוראות הדין הרלבנטיות באופן רחב, בגדרי המשפט המינהלי, הנדרש – גם במאטריה זו – למהות המעשים ולאפקט שלהם כלפי כולי עלמא; כך – בשונה מדווקנותו של המשפט הפלילי, הנובעת ממשמעותה החמורה של הסנקציה הפלילית.

הערעור מתקבל לפי האמור במובן הקביעות המשפטיות, תוך שהמערערת מוחלת על העיצום לגופו, זאת – גם כיון שהמשיבה בעצמה דיווחה על השגגה. אין צו להוצאות בערכאתנו.

ניתן היום, ד' בכסלו התשע"ד (7.11.2013).

שופט

שופט

שופט